

Warszawa, dnia 7 października 2015 r.

L.dz. SD-0064-0013(3)/15
Sygn. akt KSD/15/15

Decyzja Nr 17/15

Krajowego Sądu Dyscyplinarnego Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.) w związku z art. 37 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, oraz inżynierów budownictwa (tekst jednolity – Dz. U. z 2014 r. poz. 1946), po rozpatrzeniu w dniu 7 października 2015 r. odwołania Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Kujawsko-Pomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa z dnia 1 czerwca 2015 r. od decyzji Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Kujawsko-Pomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa nr 5/2015/OSD z dnia 18.05.2015 r. w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie Pana _____ członka Kujawsko – Pomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, nr ewidencyjny _____ posiadającego uprawnienia budowlane nr _____, wydane przez Wojewodę Bydgoskiego, Krajowy Sąd Dyscyplinarny Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa:

utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 29 sierpnia 2014 r. Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej Kujawsko - Pomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa wniósł o ukaranie w trybie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie Pana _____, któremu zarzucił, że pełniąc funkcje inspektora nadzoru inwestorskiego robót branży elektrycznej i teletechnicznej w okresie od dnia 5 lipca 2012 r. do dnia 6 marca 2013 r. na budowie Domu Studenckiego nr _____ przy ul. _____ w _____, którego inwestorem był Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu Collegium Medicum im. Ludwika Rydygiera w Bydgoszczy naruszył:

- 1) art. 25 pkt 3 Prawa budowlanego poprzez nierzetelne sprawdzanie wykonanych robót budowlanych branży elektrycznej oraz brak wpisów do dziennika budowy dokumentujących faktycznie odbierane roboty protokołami odbioru częściowego,
- 2) art. 25 pkt 4 Prawa budowlanego poprzez potwierdzanie wykonanych robót niezgodnie ze stanem faktycznym, co w konsekwencji doprowadziło do utraty kontroli nad rozliczeniami robót branży elektrycznej.

Powyższymi czynami Pan
pkt 4 Prawa budowlanego.

wypełnił czyn opisany w art. 95

W uzasadnieniu wskazano, że Collegium Medicum im. Ludwika Rydygiera w Bydgoszczy Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu zarzuciło Panu nieprawidłowe reprezentowanie inwestora na budowie Domu Studenckiego nr w Bydgoszczy, w szczególności akceptację wbudowanych wyrobów budowlanych oraz potwierdzenie faktycznie wykonanych robót bez przeprowadzenia należytej kontroli.

W toku postępowania wyjaśniającego OROZ uznał za udowodnione i uzasadnione skierowanie wniosku o ukaranie za naruszenie przepisu art. 25 pkt 3 Prawa budowlanego, bowiem inspektor nadzoru inwestorskiego uchybił rzetelnemu dokumentowaniu w dziennikach budowy dokonywanych przez siebie odbiorów robót tylko poprzez wyłączne potwierdzanie ich wykonania, a nie dokonywanie odbioru w dziennikach budowy, co stało w sprzeczności z odbieranymi przez niego co miesiąc od października 2012 r. do miesiąca stycznia 2013 r. robotami elektrycznymi w „Protokołach stanu i wartości – odbioru częściowego”.

W powyższych protokołach zawarta była klauzula stwierdzająca, że zakres wykonanych robót, w tym instalacje elektryczne był zgodny z umową i harmonogramem. Na protokołach widnieją adnotacje Pana zatwierdzające do wypłaty pozycje dotyczące instalacji elektrycznych. Protokoły te zgodnie z umową zawartą pomiędzy inwestorem a SA (wykonawcą) były podstawą do wystawiania faktur VAT za wykonane i odebrane przez inspektorów roboty budowlane. Pan nadzorował roboty elektryczne, których wykonanie potwierdzał rzeczowo w dziennikach budowy, a następnie odbierał protokołami odbioru częściowego w sposób nierzetelny bez uprzedniego sprawdzenia ich faktycznej wartości, przynajmniej w zakresie w jakim następowało tzw. „przefakturowanie”.

Uzasadniając zarzut naruszenia art. 25 pkt 4 Prawa budowlanego OROZ wskazał, że Pan ponad wszelką wątpliwość potwierdzał wykonanie robót niezgodnie ze stanem faktycznym, co w konsekwencji doprowadziło do utraty kontroli nad rozliczeniami robót branży elektrycznej. Wprawdzie w zawartej umowie nie ma bezpośredniego zapisu o kontroli finansowej, to takie ustalenie musiało istnieć, ponieważ Pan faktycznie wykonywał te czynności i zatwierdzał do wypłaty roboty w branży elektrycznej na podstawie protokołarnych częściowych odbiorów robót.

Decyzją nr 5/2015/OSD z dnia 18 maja 2015 r. OSD Kujawsko-Pomorskiej OIIB umorzył postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie Pana uznając, że nie popełnił on czynu zarzucanego we wniosku o ukaranie.

OSD ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

Na podstawie umowy zlecenia z dnia 1 września 2011 r. zawartej z Uniwersytetem Mikołaja Kopernika w Toruniu Pan zobowiązał się w okresie od 1 września 2011 r. do 31 sierpnia 2012 r. m.in. do sporządzania kosztorysów inwestorskich na planowane roboty inwestycyjne i remontowe wraz z dokonaniem oględzin i pomiarów

w terenie na obiektach Collegium Medicum w Bydgoszczy oraz sprawowania nadzoru inwestorskiego nad wykonywanymi robotami i usługami z uwzględnieniem przepisów prawa budowlanego. Na podstawie kolejnej umowy okres realizacji zlecenia został przedłużony do dnia 31 sierpnia 2013 r.

W okresie od 5 lipca 2012 r. do 6 marca 2013 r. Pan [imię] [nazwisko] pełnił funkcję inspektora nadzoru inwestorskiego nad robotami elektrycznymi na budowie Domu Studenckiego nr [numer] z wewnętrznymi instalacjami wraz z wiatą śmietnikową oraz wewnętrzną infrastrukturą drogową z miejscami postojowymi na działce nr 11/5 w obrębie 193 przy ul. [ulica] w [miasto] którego inwestorem był Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, Collegium Medicum w Bydgoszczy.

Budowę realizowało Przedsiębiorstwo Budowlano-Usługowe [nazwa] SA w [miasto]. Za wykonanie przedmiotu umowy strony ustaliły wynagrodzenie ryczałtowe rozliczane raz w miesiącu zgodnie z harmonogramem rzeczowo-finansowym na podstawie „protokołu stanu i wartości – odbioru częściowego-końcowego” zatwierdzonego przez inspektora nadzoru inwestorskiego. Inwestor w umowie wskazał Pana [imię] [nazwisko] jako osobę upoważnioną do kontaktów roboczych w zakresie branży elektrycznej. Inspektor nadzoru inwestorskiego branży elektrycznej potwierdzał w okresie od dnia 19 lipca 2012 r. do 1 lutego 2013 r. w dzienniku budowy wykonywanie robót zgodnie z projektem i zaleceniami.

We wniesionej skardze inwestor wskazał, że w czasie realizacji budowy wykonawca zaprzestał wykonywania prac i inwestor zlecił inwentaryzację wszystkich robót w celu rozliczenia budowy z wykonawcą. Obwiniany odmówił przeprowadzenia szczegółowej kontroli wykonanych robót i w dniu 6 marca 2013 r. złożył rezygnację z pełnienia obowiązków inspektora nadzoru. Powołany na jego miejsce nowy inspektor Pan [imię] [nazwisko] po dokonaniu analizy dokumentacji stwierdził, że w zakresie robót elektrycznych i teletechnicznych Pan [imię] [nazwisko] zawyżył wartość dostarczonych materiałów i usług w kwocie 612416,27 zł. netto. Według nowego inspektora nadzoru inwestorskiego wartość wykonanych prac elektrycznych i teletechnicznych wg kosztorysów ofertowych wynosiła [kwota] netto 476909, 47 zł a zafakturowano 1043961, 57 zł netto. Różnica wynosi właśnie 612416, 27 zł. Pan [imię] [nazwisko] wskazał także, że wykonano roboty dodatkowe nie objęte kosztorysem ofertowym o wartości 96978, 68 zł, na które wykonawca nie wystawił faktury.

Pan [imię] [nazwisko] odmówił inwestorowi przedstawienia zakresu robót faktycznie wykonanych i poinformował ustnie, że ma przefakturowanie, co oznacza, że zaakceptował kwotowo większą ilość prac niż faktycznie wykonanych.

W postępowaniu przed OROZ Pan [imię] [nazwisko] wyjaśnił, że projekt budowlany zawierał błędy i braki polegające na nieuwzględnieniu przez projektanta branży elektrycznej m.in. zasilania 90 sztuk kuchenek elektrycznych z płytą ceramiczną, 90 sztuk lodówko-zamrażarek, 90 sztuk pralek, rozwiązań system AV auli jak również zasilania elementów tego systemu, rozmieszczenia sygnalizatorów SAP i czujek w przestrzeni pomiędzy sufitem właściwym a sufitem podwieszanym.

Inspektor nadzoru inwestorskiego przyznał, że w dzienniku budowy potwierdzał wykonanie robót ale nie dokonywał ich odbioru. Dokumentacja projektowa nie posiadała

szczegółowych rozwiązań w szczególności rozdzielnic i na jej podstawie nie można było wykonywać i odbierać robót.

W ocenie OSD zarzut naruszenia przez Obwinionego art. 25 pkt 3 Prawa budowlanego nie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ przeprowadzone postępowanie nie potwierdziło aby Pan dopuścił się nierzetelnego sprawdzania wykonanych robót budowlanych branży elektrycznej oraz nie dokonywał wpisów do dziennika budowy dokumentujących faktycznie odbierane roboty protokołami odbioru częściowego. Sposób potwierdzania przez Obwinianego wykonanych robót oraz ich ocena wynikał z umowy inwestora z wykonawcą, w której przyjęto, że roboty będą rozliczane raz w miesiącu zgodnie z harmonogramem rzeczowo-finansowym na podstawie „protokołu stanu i wartości – odbioru częściowego-końcowego” zatwierdzanego przez inspektora nadzoru inwestorskiego. Sposób dokumentowania wykonanych robót był więc konsekwencją umowy, na którą inspektor nadzoru inwestorskiego nie miał wpływu, a której zobowiązany był przestrzegać w zakresie dokumentowania robót wykonawcy.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 25 pkt 4 Prawa budowlanego OSD stwierdził, że w protokole stanu i wartości robót na dzień 31 stycznia 2013 r. Obwiniany potwierdził wykonanie instalacji elektrycznych w łącznej kwocie 1127478, 51 brutto, która to suma stanowiła 67 % wartości robót elektrycznych i elektrotechnicznych objętych zakresem rzeczowo-finansowym. Wykonana przez Pana inwentaryzacja dotyczyła robót objętych kosztorysem ofertowym (wynikających z projektu budowlanego). Nie uwzględniała robót dodatkowych, które nie były ujęte w kosztorysie ofertowym. Nie uwzględniała wszystkich robót faktycznie wykonanych, które Obwiniany uwzględnił w protokole stanu i wartości robót na dzień 31 stycznia 2013 r.

W kontekście odpowiedzialności inspektora nadzoru inwestorskiego OSD podkreślił, że realizacja prac za zgodą przedstawicieli inwestora nie odpowiadała dokumentacji projektowej. Pomimo, że roboty były wykonywane ponad zakres wynikający z zatwierdzonego projektu budowlanego, to inwestor nie określił zasad ich rozliczania.

Przyjęta przez Pana metodologia porównania wykonanych robót z ograniczeniem do robót wymienionych w kosztorysie ofertowym nie jest miarodajna, ponieważ nie uwzględnia wszystkich wykonanych robót, w tym wykonanych ponad zakres przyjęty w projekcie.

W ocenie OSD zarzut potwierdzania wykonanych robót niezgodnie ze stanem faktycznym nie został udowodniony, a utrata kontroli nad rozliczeniami była konsekwencją braku ustalenia przez inwestora zasad rozliczania robót dodatkowych.

Pismem z dnia 1 czerwca 2015 r. OROZ Kujawsko-Pomorskiej OIIB wniósł odwołanie od wydanej decyzji zarzucając naruszenie art. 7, 77 § 1 i 80 K.p.a. poprzez pominięcie przy rozstrzygnięciu sprawy zeznań świadków:

..... co doprowadziło do błędnych ustaleń, że Obwiniony nie dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów oraz poprzez brak wyczerpującego, rzetelnego i wszechstronnego rozpatrzenia materiału dowodowego co doprowadziło do poczynienia w decyzji dowolnych i nieuprawnionych wniosków. OROZ zarzucił także naruszenie § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 czerwca 2002 r. w sprawie dziennika budowy, montażu i rozbiórki, tablicy informacyjnej oraz ogłoszenia zawierającego dane dotyczące

bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia poprzez jego błędną interpretację polegającą na przyjęciu, że przepis ten nie określa częstotliwości wpisów i nie stanowi podstawy do dokonywania odbiorów robót w dzienniku budowy przez uczestników procesu budowlanego.

Rozpatrując wniesione odwołanie KSD PIIB stwierdza, co następuje:

postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie prowadzone jest na podstawie przepisów:

- 1) ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 r., poz. 1409 z późn. zm.),
- 2) ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (tekst jednolity – Dz. U. z 2014 r., poz. 1946),
- 3) Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.).

Według art. 25 pkt 3 i 4 Prawa budowlanego do podstawowych obowiązków inspektora nadzoru inwestorskiego należy:

- 1) sprawdzanie i odbiór robót budowlanych ulegających zakryciu lub zanikających, uczestniczenie w próbach i odbiorach technicznych instalacji, urządzeń technicznych i przewodów kominowych oraz przygotowanie i udział w czynnościach odbioru gotowych obiektów budowlanych i przekazywanie ich do użytkowania;
- 2) potwierdzanie faktycznie wykonanych robót oraz usunięcia wad, a także, na żądanie inwestora, kontrolowanie rozliczeń budowy.

Natomiast według art. 26 pkt 1 i 2 Prawa budowlanego inspektor nadzoru inwestorskiego ma prawo:

- 1) wydawać kierownikowi budowy lub kierownikowi robót polecenia, potwierdzone wpisem do dziennika budowy, dotyczące: usunięcia nieprawidłowości lub zagrożeń, wykonania prób lub badań, także wymagających odkrycia robót lub elementów zakrytych, oraz przedstawienia ekspertyz dotyczących prowadzonych robót budowlanych i dowodów dopuszczenia do stosowania w budownictwie wyrobów budowlanych oraz urządzeń technicznych;
- 2) żądać od kierownika budowy lub kierownika robót dokonania poprawek bądź ponownego wykonania wadliwie wykonanych robót, a także wstrzymania dalszych robót budowlanych w przypadku, gdyby ich kontynuacja mogła wywołać zagrożenie bądź spowodować niedopuszczalną niezgodność z projektem lub pozwoleniem na budowę.

W aktach sprawy znajduje się notatka służbowa kierownika Działu Remontów i Inwestycji Collegium Medicum Pana _____ z dnia 10 marca 2014 r. Autor notatki wskazuje, że Pan _____ pełnił funkcję inspektora nadzoru inwestorskiego branży elektrycznej w okresie od dnia 5 lipca 2012 r. do dnia 6 marca 2013 r. Dopuszczał się stosunkowo długich nieobecności na budowie oraz sporadycznego dokumentowania w dzienniku budowy realizacji robót elektrycznych. W dokumentacji budowy brak jest zgłoszeń do odbioru oraz informacji o odbiorach poszczególnych odcinków robót. Pan _____ na wewnętrznej naradzie w dniu 5 marca 2013 r. poinformował, że w branży elektrycznej doszło do przefakturowania. W dniu 6 marca 2013 r.

złożył rezygnację z funkcji inspektora nadzoru. Inwentaryzacja robót wykonana przez kolejnego inspektora nadzoru wykazała, że Pan [redacted] potwierdzał wykonanie robót, których faktycznie nie wykonano. Dokonano przefakturowania na kwotę 612416, 27 zł.

W piśmie z dnia 5 maja 2014 r. Pan [redacted] wyjaśnił, że dokumentacja wykonawcza, projekt i SIWZ zawierały błędy polegające na nieuwzględnieniu przez projektanta branży elektrycznej 90 sztuk kuchenek elektrycznych, lodówko-zamrażarek, pralek, rozwiązań systemu AV auli oraz zasilania elementów tego systemu, rozmieszczenia sygnalizatorów SAP i czujek w przestrzeni pomiędzy sufitem właściwym a sufitem podwieszanym. Wstrzymanie budowy w celu poprawienia projektu skutkowało by naliczeniem kar dla inwestora, dlatego zdecydowano się na bieżące wprowadzanie poprawek po konsultacjach z projektantem do czasu uzyskania projektu zamiennego. Inspektor nadzoru inwestorskiego wskazał także, że akceptował raz w miesiącu przedstawione przez wykonawcę procentowe zaangażowanie wykonanych robót. Przedłużające się rozmowy pomiędzy inwestorem a wykonawcą w sprawie aneksu do umowy sprawiło, że wiele robót zostało wykonanych wyprzedzająco. Ich wartość została ujęta w przedstawionych do akceptacji protokołach.

Natomiast w piśmie z dnia 2 czerwca 2014 r. Pan [redacted] zaprzeczył, że na naradzie w dniu 5 marca 2013 r. poinformował o przefakturowaniu robót.

Podczas przesłuchania w dniu 10 lipca 2014 r. świadka Pana [redacted] uczestniczący w przesłuchaniu Pan [redacted] odpowiadając na pytania na jakiej podstawie dokonywał procentowych odbiorów robót wyjaśnił, że takie zasady ustalił inwestor w wykonawcę.

Podczas przesłuchania przed OROZ w dniu 28 maja 2014 r. Pan [redacted] przyznał, że nie dokonywał odbioru wykonanych robót, a jedynie potwierdzał ich wykonanie, oraz, że wykonywane roboty były niezgodne z przekazaną dokumentacją wykonawczą.

Błędy projektowe potwierdził także przed OROZ świadek Pan [redacted], będący reprezentantem inwestora na budowie. Podczas przesłuchania przed OSD świadek zeznał, że inwestor miał świadomość, że roboty elektryczne były prowadzone niezgodnie z zatwierdzonym projektem budowlanym i pozwoleniem na budowę. Zmiany w projektach były uzgadniane na bieżąco, jednak reakcja biura projektowego była słaba. Zlecone przez inwestora audyty wykazały drobne uchybienia, większych uwag nie było. Pan [redacted] nie otrzymał odrębnego polecenia dokonywania rozliczeń finansowych, podpisał jedynie oświadczenie o pełnieniu funkcji inspektora nadzoru.

Przesłuchany przez OROZ w charakterze świadka Pan [redacted], pełniący funkcje kierownika budowy zeznał, że inwestycja od początku obarczona była błędami. Dokumentacja branży elektrycznej nie przewidywała urządzeń pod względem mocy i zabezpieczeń. Pan [redacted] uratował w ocenie świadka 1 mln zł., ponieważ mógł przerwać roboty. Odnosząc się do wpisów do dziennika budowy wskazał, że było ich niewiele, ale gdyby inspektor dokonywał wpisów to tylko niezgodnych z projektem.

Przesłuchany w charakterze świadka Pan [redacted] zeznał, że od 13 marca 2013 r. pełnił obowiązki inspektora nadzoru inwestorskiego. Sporządził inwentaryzację robót

elektrycznych budowy, którą zakończył pod koniec maja 2013 r. Wskazał, że przefakturowania wyszło na podstawie porównania stanu faktycznego wykonanych robót z kosztorysem ofertowym przedstawionym przez _____, który miał odzwierciedlenie w harmonogramie rzeczowo-finansowym. Przekazywania wyszło 118 % więcej, robót dodatkowych było na 230 tysięcy z czego wykonano za 97 tysięcy. Robót zasadniczych było na około 612 tysięcy złotych. Podczas przesłuchania przed OSD świadek doprecyzował, że inwentaryzację ukończył w dniu 22 maja 2013 r. a opinie wykonał w sierpniu 2013 r. Odnosił się do zaawansowania finansowego określonego w fakturze z dnia 31 stycznia 2013 r. a do zakresu rzeczowego wykonanych robót z maja 2013 r. Wskazał, że w planie rzeczowo-finansowym przesunięto środki – 50 tysięcy złotych z instalacji DSO do instalacji oświetleniowej w stosunku do kosztorysu oświetleniowego. Po 31 stycznia 2013 r. były wykonywane roboty związane ze zwiększeniem mocy zainstalowanej i okablowania strukturalnego. Roboty dodatkowe nie były ujęte w fakturach przez wykonawcę. W czerwcu 2013 r. _____ dostarczył kosztorysy na roboty dodatkowe w kwocie 230473 zł. netto, z tego w ocenie świadka wykonano roboty za 97 tysięcy.

Przesłuchany w charakterze świadka Pan _____ (specjalista a następnie kierownik Działu Remontów i Inwestycji Collegium Medicum) zeznał, że inwestor dokonywał płatności na podstawie przedstawianych przez Wykonawcę i akceptowanych przez inspektorów poszczególnych branż „Protokołów Stanu Wartości”. Podtrzymał także oświadczenie zawarte w notatce z dnia 10 marca 2014 r., że Pan _____ podczas spotkania inspektorów branżowych ze świadkiem w siedzibie Collegium Medicum oświadczył, że dokonał prze fakturowania robót w branży elektrycznej, czyli zafakturował do wypłaty większą ilość robót, niż faktycznie wykonano. Tłumaczył to tym, że generalny wykonawca albo podwykonawcy prosili go o zaliczkowanie robót. Świadek polecił wówczas na piśmie wszystkim inspektorom przekazanie informacji o faktycznym zaawansowaniu robót w przeliczeniu na konkretne kwoty. Pan _____ takiego pisma nie przyjął i nazajutrz zrezygnował z pełnionej funkcji. Pozostali inspektorzy branży budowlanej sanitarnej obowiązek wykonali nie wykazując prze fakturowania.

Podczas przesłuchania przed OSD świadek zeznał, że protokoły dołączane do faktur podpisywane przez Pana _____ nie obejmowały robót dodatkowych. Wskazał, że nie było wykonanych żadnych instalacji nisko prądowych, które decydują o kosztach, nie zainstalowano także żadnych urządzeń ani aparatury. Częściowo zainstalowane były gniazda i wyłączniki. Puszki i kable były ułożone pod tynkiem. Przeprowadzona kontrola wykonania jakości robót nie wykazała nieprawidłowości.

Na podstawie powyższych zeznań świadków należy wskazać, że projekt branży elektrycznej zawierał błędy i braki, które były za zgodą inwestora poprawiane i uzupełniane na bieżąco w toku realizacji umowy. Przedstawiciele Inwestora z uwagi na kary umowne i termin wykonania przedmiotu umowy zgadzał się na takie prowadzenie budowy.

Z umowy o wykonanie robót budowlanych z dnia 20 czerwca 2012 r. wynika, że wynagrodzenie należne wykonawcy odpowiadało sumie wszystkich robót wynikających z będącym załącznikiem do umowy harmonogramu rzeczowo-finansowego. Wynika z tego, że strony umówił się na wartość robót wynikających z harmonogramu. Dotyczyło to także wartości robót elektrycznych. Jest to o tyle istotne, że wartość robót elektrycznych rozbitych na instalację oświetleniową, instalację siłową, montaż instalacji oświetlenia zewnętrznego,

montaż instalacji odgromowej i połączeń wyrównawczych, montaż instalacji telewizji, montaż instalacji sygnalizacji alarmu pożarowego, montaż instalacji okablowania strukturalnego, montaż system DSO, monitoring, jest znacząco różna od wartości tych robót wskazanych w kosztorysie robót elektrycznych sporządzonego GPVT Pracownia Architektoniczna w Poznaniu z listopada 2011 r. Instalacje elektryczne w harmonogramie wyceniono na 1685199, 10 zł brutto i 1560369,54 zł netto a w kosztorysie na kwotę 2163729,05 zł (bez wskazania czy brutto czy netto). Różnica wynosi więc odpowiednio po zaokrągleniu 478530 zł dla kwoty brutto i 603360 zł dla kwoty netto.

Autor inwentaryzacji Pan . zeznał przed OSD, że plan rzeczowo – finansowy był odbiciem kosztorysu ofertowego, złożonego przez .. Była różniaca 50 tysięcy między dwiema instalacjami, która nie wpływała jednak na całkowita kwotę kosztorysową.

Z powyższego porównania cen wynika jednak, że różnica ta wynosiła około 500 tysięcy, co stanowi już około 30% różnice w stosunku do wartości wskazanych w harmonogramie.

Porównując więc zakres faktycznie wykonanych robót z pozycjami wskazanymi w kosztorysie musiał do ich wyceny stosować stawki wynikające z kosztorysu. Stosował więc stawki odpowiednio zawyżone w stosunku do harmonogramu rzeczowo-finansowego.

W związku z powyższym należy wskazać że przyjęta przez autora inwentaryzacji metodologia wyceny dotychczas wykonanych robót była błędna.

Poza tym autor inwentaryzacji wskazał, że odnosił się do zaawansowania finansowego z faktury z dnia 31 stycznia 2013 r. a zakres rzeczowy wykonanych robót pochodził z maja 2013 r. Wskazał, że od 31 stycznia 2013 r. do marca 2013 r. mogły być wykonywane roboty, ale nie wiedział jakie.

Tymczasem z dziennika budowy wynika, że w dniu 4 marca 2013 r. kierownik robót elektrycznych wpisał wykonanie kolejnych robót elektrycznych. Roboty te nie mogły być ujęte w protokole stanu i wartości odbioru częściowego za styczeń 2013 r. Zwiększyły więc zakres wykonanych robót, a tym samym ich wycenę dokonaną przez autora inwentaryzacji.

W związku z powyższym inwentaryzację wraz z wyceną wykonanych robót należy ocenić jako niewiarygodną. Przyjęcie do jej wykonanie błędnej metodologii oznacza, że zarzut prefakturowania robót przez Pana . należy uznać za nieudowodniony. Pan . zaprzeczył twierdzeniu Pana ., jakoby miał podczas narady informować o prefakturowaniu. Zeznania świadka w tym zakresie nie znajdują potwierdzenia w innych dowodach. Poza tym Pan . reprezentujący inwestora sporządził swoją notatkę w dniu 10 marca 2014 r. a więc rok po domniemanym oświadczeniu o prefakturowaniu. Powyższe sprawie, że jego zeznanie należy uznać za mało wiarygodne.

W związku z powyższym należy uznać, że zarzut naruszenia przez inspektora nadzoru inwestorskiego art. 25 pkt 4 Prawa budowlanego poprzez potwierdzanie wykonania robót niezgodnie ze stanem faktycznym nie znalazł potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym.

Odnosząc się do zarzutu braku odbioru wykonanych robót, a jedynie potwierdzania wykonanych robót oraz małej ilości wpisów do dziennika budowy należy wskazać, że

zgodnie z zeznaniami świadków cała inwestycja była źle przygotowana, zwłaszcza w sferze projektowej. Według świadka [imię] Inwestorowi zależało na skończeniu robót przed rozpoczęciem roku akademickiego, skutki wstrzymania mogły być bardzo poważne. Roboty były prowadzone niezgodnie z pierwotnym projektem.

Pan [imię] przyznał, że nie dokonywał odbioru wykonanych robót, a jedynie potwierdzał ich wykonanie, oraz, że wykonywane roboty były niezgodne z przekazaną dokumentacją wykonawczą.

Podstawowym zadaniem inspektora nadzoru inwestorskiego jest ochrona interesów inwestora na budowie. W celu realizacji tej ochrony ustawodawca wyposażył go w określone uprawnienia ale także w obowiązki przewidziane w art. 25 i 26 Prawa budowlanego. Odnosząc powyższe do ustalonego stanu faktycznego należy odpowiedzieć na pytanie, czy całokształt działań Pana [imię] zapewniał ochronę tego interesu.

Podstawowym celem inwestora było ukończenie inwestycji w terminie. Realizacja inwestycji w sposób sprzeczny z projektem branży elektrycznej była wiadoma inwestorowi, do którego obowiązku należało uzyskanie stosownych zmian w projekcie. Inspektor nadzoru inwestorskiego miał więc podstawy do wstrzymania budowy jako realizowanej niezgodnie z projektem. Jednak z uwagi na termin realizacji inwestycji, potencjalne kary umowne, które inwestor musiałby zapłacić wykonawcy oraz wykonywanie budowy w reżimie zamówień publicznych inwestor nie był zainteresowany wstrzymaniem budowy ale jej kontynuacją. Z tych też względów należy wskazać, że inspektor nadzoru nie wstrzymując budowy działał w interesie inwestora. Jednocześnie inspektor nadzoru inwestorskiego nie mógł odbierać tych robót pod względem zgodności z projektem, ponieważ były wykonywane roboty również nieuwzględnione w projekcie. Potwierdzał więc jedynie ich wykonanie. W tak ustalonym stanie faktycznym całą działalność Pana [imię] należy ocenić jako podjętą w interesie inwestora.

Odczytując literalnie treść art. 25 pkt 3 Prawa budowlanego należy wskazać, że Pan [imię] nie dokonywał formalnych odbiorów, i w tym zakresie naruszył ten przepis. Jednak postępował tak z uwagi na inny i ważniejszy interes inwestora. Poza tym przeprowadzone kontrole nie wykazały żadnych merytorycznych nieprawidłowości. Dlatego stopień naruszenia tego przepisu należy uznać za znikomy i nie uzasadniający z tego tytułu karania.

Jeżeli chodzi o częstotliwość wpisów do dziennika budowy należy wskazać, że warunkowane one były wpisami kierownika budowy robót elektrycznych. Po każdym takim wpisie następował wpis inspektora nadzoru inwestorskiego. Pan [imię] w okresie od lipca 2012 do marca 2013 r. do dokonał 13 takich wpisów.

Mając powyższe na uwadze, należy wskazać, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie potwierdził naruszenia przez Pana [imię] art. 25 pkt 4 Prawa budowlanego. Natomiast stopień naruszenia art. 25 pkt 3 w ustalonych okolicznościach faktycznych nie uzasadnia ukarania inspektora nadzoru inwestorskiego.

W związku z powyższym KSD PIIB utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Kujawsko – Pomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa o umorzeniu postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej Pana [imię].

POUCZENIE

Niniejsza decyzja jest ostateczna w toku instancji.

Strona niezadowolona z rozstrzygnięcia decyzji może ją zaskarżyć za pośrednictwem Krajowego Sądu Dyscyplinarnego, ul. Mazowiecka 6/8, 00-048 Warszawa do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie ul. Jasna 2/4, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Członkowie składu orzekającego:

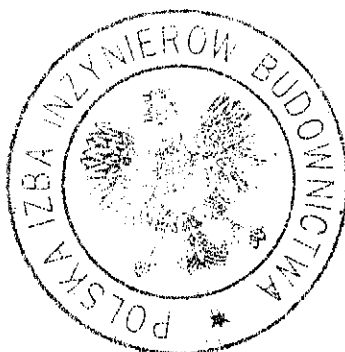
Roman Lulis – Przewodniczący

Michał Łapiński – Sprawozdawca

Ryszard Feliks Kruszewski

Barbara Twardosz-Michniewska

Maria Mleczko-Król

Otrzymują:

1. Pan
2. OSD Kujawsko-Pomorskiej OIIB
3. OROZ Kujawsko-Pomorskiej OIIB
- ④ KSD a/a.

POSTANOWIENIE/ORZECZENIE/DECYZJAN: 17/15
z dnia 7.10.15r. jest prawomocne(a) od dnia 12.11.15r.